

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Marek Celej

Protokolant: Jacek Fryszkowski, Paulina Powązka-Płóciennik, Marlena Migda

przy udziale Prokuratora Małgorzaty Ceregry-Dmoch

po rozpoznaniu w dniach: 26 maja 2021 r., 21 lipca 2021 r., 7 września 2021 r.

sprawy **R. M.**, syna Z. i I. z domu P., urodzonego dnia (...) w L.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 28 sierpnia 2019 r. w W. przy ul. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził P. T. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 20.000 zł, w ten sposób, że wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru wywiązania się z umowy sprzedaży pojazdu P. (...) nr rej. (...), na poczet której pobrał zaliczkę w w/w kwocie,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

2. w dniu 6 września 2019 r. w W. za pośrednictwem sieci Internet, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził K. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 10.000 zł, w ten sposób, że wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru sprzedaży pojazdu P. (...) nr rej. (...) wystawionego do sprzedaży na portalu ogłoszeniowym (...), na poczet której pobrał zaliczkę w w/w kwocie,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

3. w okresie od 19 kwietnia 2019 r. do 11 października 2019 r. w W. przywłaszczył powierzone mu na podstawie ustnej umowy z W. G. mienie w postaci samochodu osobowego marki P. (...) nr rej. (...) o wartości 253.600 zł na szkodę (...) S.A.,

tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k.

orzeka

1. oskarżonego R. M. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt 1. aktu oskarżenia, tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. oraz art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze po 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

2. oskarżonego R. M. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt 2. aktu oskarżenia, tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. oraz art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze po 30 (trzydziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

3. oskarżonego R. M. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt 3. aktu oskarżenia, przy czym ustala, że przywłaszczone przez oskarżonego mienie w kwocie 253.600 zł stanowi mienie znacznej wartości i przyjmuje, że czyn ten wyczerpał dyspozycje art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. oskarżonego skazuje i wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze po 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

4. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary orzeczone w pkt. 1, 2 i 3 i wymierza oskarżonemu R. M. karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku oraz karę łączną grzywny w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

5. na podstawie art. 46 § 1 k.k. nakłada na oskarżonego R. M. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, zobowiązując do wpłacenia na rzecz pokrzywdzonego P. T. kwoty 20.000 (dwudziestu tysięcy) zł, na rzecz pokrzywdzonego K. K. kwoty 10.000 (dziesięciu tysięcy) zł oraz na rzecz pokrzywdzonego W. G. kwoty 253.600 (dwustu pięćdziesięciu trzech tysięcy sześciuset) zł,

6. zasądza od oskarżonego R. M. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 80 (osiemdziesięciu) zł, tytułem kosztów sądowych oraz kwotę 480 (czterystu osiemdziesięciu) zł, tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	XII K 48/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			

1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	R. M.	W dniu 28 sierpnia 2019 r. w W. przy ul. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził P. T. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 20.000 zł, w ten sposób, że wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru wywiązania się z umowy sprzedaży pojazdu P. (...) nr rej. (...), na poczet której pobrał zaliczkę w w/w kwocie, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 27 sierpnia 2019 r. P. T. znalazł na portalach (...)pl i (...) ogłoszenie R. M. o sprzedaży samochodu marki P. (...) w cenie 109.000 zł. Tego samego dnia P. T. telefonicznie skontaktował się z oskarżonym, celem umówienia się na obejrzenie pojazdu.</p> <p>W dniu 28 sierpnia 2019 r. P. T. udał się na miejsce wskazane przez oskarżonego, gdzie</p>	zeznania P. T.	t. I, k. 41-42, t. II, k. 340-341	

<p>okazane zostało mu auto marki (...) (...) z tablicą rejestracyjną (...).</p> <p>Po obejrzeniu pojazdu, mężczyźni zawarli wstępną umowę, na mocy której P. T. wpłacił oskarżonemu zadek w wysokości 20.000 zł, który miał zostać przeznaczony na wykup samochodu z leasing (...) i jednocześnie całkowitą spłatę zobowiązania wobec (...) w ciągu 14 dni od daty sporządzenia umowy, tj. do dnia 12 września 2019 r. Następnie zawarta miała zostać końcowa umowę sprzedaży pojazdu.</p> <p>Mężczyźni uzgodnili, że zawarcie umowy sprzedaży i przekazanie pojazdu nastąpi najpóźniej do dnia 12 września 2019 r. w umówionym miejscu przy ul. (...).</p> <p>Od tego momentu skontaktowanie się z oskarżonym było utrudnione, po czym P. T. stracił z R. M. jakikolwiek kontakt. Nie otrzymał także zwrotu wpłaconej zaliczki.</p>			
oferta sprzedaży pojazdu	t. I, k. 33, 68-70		
umowa wpłaty zadatku	t. I, k. 71		
wydruk korespondencji	t. I, k. 43-47, 50-52		
częściowe wyjaśnienia R. M.	t. I, k. 104-105, 186-187, t. II, k. 268-269		

1.1.2.	R. M.	<p>W dniu 6 września 2019 r. w W. za pośrednictwem sieci Internet, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził K. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 10.000 zł, w ten sposób, że wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru sprzedaży pojazdu P. (...) nr rej. (...) wystawionego do sprzedaży na portalu ogłoszeniowym (...), na poczet której pobrał zaliczkę w w/w kwocie,</p> <p>tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 3 września 2019 r. K. K. odnalazł na stronie (...) ofertę sprzedaży samochodu marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 2013 r. z napędem 4,8 litra, 550 koni za kwotę 109.000 zł. Wystawcą ogłoszenia był R. M.. K. K. telefonicznie skontaktował się z oskarżonym, celem umówienia się na obejrzenie pojazdu.</p> <p>Spotkanie odbyło się w dniu 4 września 2019 r. w C. przy ul. (...). Mężczyźni umówili się na kolejne spotkanie w dniu 5 kwietnia 2019 r., celem sfinalizowania sprzedaży auta.</p>	zeznania K. K.	t. I, k. 1-3, t. II, k. 339v-340	

<p>W dniu umówionego spotkania, oskarżony skontaktował się z K. K. i tłumacząc się problemami rodzinnymi, odwołał spotkanie i zaproponował kolejne w dniu 6 kwietnia 2019 r.</p> <p>W dniu 6 września 2019 r. R. M. poinformował K. K., że nie jest w stanie spotkać się na przekazanie samochodu, dodatkowo ze względu na duże zainteresowanie pojazdem, poprosił o przelanie zaliczki w kwocie 10.000 zł. K. K. wykonał przelew w dniu 6 września 2019 r. Mężczyźni umówili się na sfinalizowanie sprzedaży pojazdu w dniu 10 września 2019 r.</p> <p>Od momentu wpłaty zaliczki, K. K. nie udało się więcej skontaktować z oskarżonym.</p>			
<p>częściowe wyjaśnienia R. M.</p>	<p>t. I, k.104-105, 186-187, t. II, k. 268-269</p>		
<p>oferta sprzedaży pojazdu</p>	<p>t. I, k. 17-19</p>		
<p>potwierdzenie wykonania przelewu</p>	<p>t. I, k. 6</p>		
<p>wydruk korespondencji</p>	<p>t. I, k. 7-8</p>		
<p>1.1.3.</p>	<p>R. M.</p>	<p>W okresie od 19 kwietnia 2019 r. do 11 października 2019 r. w W. przywłaszczył powierzone mu na podstawie ustnej umowy z W. G. mienie w postaci samochodu</p>	

		osobowego marki P. (...) nr rej. (...) o wartości 253.600 zł na szkodę (...) S.A., tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W. G. był użytkownikiem samochodu marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Pojazd zakupiony został w ramach leasingu (...) (...). Na podstawie OC/AC wartość pojazdu wynosiła 253.600 zł.</p> <p>Pokrzywdzony zdecydował się na sprzedaż pojazdu i w związku z tym, zwrócił się do R. M. po pomoc w znalezieniu nowego nabywcy. Oskarżony zgodził się i w dniu 19 kwietnia 2019 r. odebrał od samochód wraz z jednym kompletem kluczy.</p> <p>Od tego momentu kontakt z oskarżonym możliwy był wyłącznie przez wiadomości sms. W. G. kilkakrotnie otrzymywał od oskarżonego informacje, że samochód jest na etapie finalizacji sprzedaży, oczekiwana jest wyłącznie zgoda na uzyskanie leasingu przez kupującego.</p> <p>W związku z tym, że do września 2019 r. pokrzywdzony nie otrzymał ostatecznej informacji o sprzedaży</p>	zeznania W. G.	t. I, k. 120-122, t. II, k. 325-327	

<p>samochodu, postanowił zgłosić sprawę na policję.</p> <p>W dniu 28 września 2019 r. P. K. pożyczył od oskarżonego na okres 4-5 dni samochód marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...).</p> <p>W dniu 11 października 2019 r. w G. P. K. jadąc samochodem pożyczonym od R. M., został zatrzymany do policyjnej kontroli. Pojazd W. G. został zabezpieczony przez policję.</p>			
zeznania P. K.	t. I, k. 167-168, t. II, k. 353		
częściowe wyjaśnienia R. M.	t. I, k.104-105, 186-187, t. II, k. 268-269		
wydruk korespondencji	t. I, k. 125-130		
umowa leasingu	t. I, k. 131-136		
protokół oględzin rzeczy	t. I, k. 145-148		
protokół zatrzymania rzeczy	t. I, k. 149-153		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
-	-	-	

Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
-	-	-	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1., 1.1.2., 1.1.3.	częściowe wyjaśnienia R. M. (t. I, k. 104-105, 186-187, t. II, k. 268-269)	Oskarżony potwierdził zawarcie umowy sprzedaży pojazdów z pokrzywdzonymi P. T. i K. K.. Przyznał się do przyjęcia zaliczek na poczet umów. Potwierdził, że zaliczki nie zostały zwrócone pokrzywdzonym. Nadto oskarżony przyznał, że odebrał od W. G. pojazd celem pomocy w jego sprzedaży. Wyjaśnienia oskarżonego w powyższym zakresie Sąd uznał za wiarygodne, albowiem są jasne, logiczne i korespondują z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym, szczególnie w postaci zeznań świadków P. T., K. K. i W. G..	
1.1.2.	zeznania K. K. (t. I, k. 1-3, t. II, k. 339v-340)	W dniu 3 września 2019 r. świadek znalazł na stronie oto-moto ofertę sprzedaży samochodu marki P. (...), rok produkcji 2013 r. z	

napędem 4,8 litra, 550 koni za kwotę 109.000 zł. Oferta zawierała zdjęcia samochodu. Świadek skontaktował się telefonicznie z oskarżonym, wystawcą oferty, celem umówienia się na oględziny samochodu. Do spotkania doszło 4 września 2019 r. w C. przy ul. (...). K. K. obejrzał samochód i umówił się z oskarżonym na spotkanie w dniu 5 września 2019 r., celem sfinalizowania sprzedaży auta. Oskarżony, tłumacząc się problemami z dzieckiem, odwołał spotkanie i zaproponował kolejne w dniu 6 kwietnia 2019 r. W dniu umówionego spotkania, oskarżony skontaktował się ze świadkiem, informując, że nie jest w stanie spotkać się na przekazanie samochodu. Dodatkowo, ze względu na duże zainteresowanie autem, poprosił o przelanie na jego konto bankowe zaliczki w kwocie 10.000 zł. Świadek wykonał przelew, a potwierdzenie przekazał mailem. Oskarżony potwierdził otrzymane przelewu i poinformował o terminie finalizacji sprzedaży i odbioru samochodu w dniu 10 września 2019 r. Od tego momentu świadkowi nie udało się więcej skontaktować z oskarżonym.

		<p>Sąd uznał zeznania świadka za w pełni wiarygodne, albowiem są jasne, logiczne, konsekwentne i spójne z pozostałym, uznanym za wiarygodny, materiałem dowodowym w postaci wydruku z portalu otomoto (t. I, k. 17-19), potwierdzenia transakcji wykonania przelewu (t. I, k. 6), wydruku korespondencji (t. I, k. 7-8) oraz częściowych wyjaśnień oskarżonego.</p>	
1.1.1.	<p>zeznania P. T. (t. I, k. 41-42, t. II, k. 340-341)</p>	<p>W dniu 27 sierpnia 2019 r. świadek znalazł na portalach (...) i otomoto ogłoszenie sprzedaży samochodu marki P. (...) za cenę ok. 100.000 zł. Tego samego dnia świadek telefonicznie skontaktował się ze sprzedającym, który przedstawił się jako R. M.. Kolejnego dnia świadek pojechał do domu oskarżonego, celem obejrzenia pojazdu. Przy posesji oskarżonego stał P. (...) z tablicą rejestracyjną (...). Oskarżony czekał na końcową fakturę wykupu z firmy leasingowej. Świadek podpisał z oskarżonym umowę sprzedaży pojazdu i wpłacił zadek w wysokości 10.000 zł. Jako sprzedającego na umowie wpisano firmę (...), ul. (...), (...)-(...) W.. Świadek miał wgląd na dowód osobisty oskarżonego i dowód rejestracyjny pojazdu. Zgodnie z umową i</p>	

słownym potwierdzeniem oskarżonego, samochód miał zostać przekazany świadkowi do 14 dni, tj. do 12 września 2019 r. w miejscu przy ul. (...). Oskarżony nie złożył podpisu pod umową sprzedaży, natomiast złożył go pod umową zadatku. Po przyjeździe do domu, do świadka zadzwonił oskarżony, informując, że jest duże zainteresowanie pojazdem i w związku z tym chce wpłaty całej kwoty za samochód. Świadek dopłacił oskarżonemu 10.000 zł zadatku, co zostało skorygowane w umowie. Po wpisaniu danych w internecie, świadek znalazł informację o oszustwach oskarżonego. Widząc to postanowił zadzwonić do oskarżonego ale ten zbył go brakiem czasu na rozmowę. Od tego momentu świadkowi nie udało się skontaktować z oskarżonym. Oskarżonego mnie było także na miejscu w ostatecznym dniu odbioru samochodu.

Sąd obdarzył walorem wiarygodności zeznania świadka P. T., ponieważ są jasne, logiczne, wewnętrznie spójne i zgodne z materiałem dowodowym, szczególnie w postaci wydruku oferty sprzedaży pojazdu (t. I, k. 33, 68-70), wydruku korespondencji (t. I, k. 43-47, 50-52), umowy

		wpłaty zadatku (t. I, k. 71) oraz częściowych wyjaśnień oskarżonego.	
1.1.3.	<p>zeznania P. K. (t. I, k. 167-168, t. II, k. 353)</p>	<p>Świadek znał oskarżonego z siłowni. W dniu 28 września 2019 r. świadek pożyczył od oskarżonego samochód marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Świadek nie otrzymał od oskarżonego dowodu rejestracyjnego ani polisy OC. Miał świadomość, że oskarżony nie jest właścicielem pojazdu oraz że auto jest w komisie. Świadek dysponował pojazdem około 4-5 dni. W drodze do G. świadek został zatrzymany przez policję do rutynowej kontroli za przekroczenie prędkości. Policja zatrzymała samochód, ponieważ auto było w leasingu i zgłoszono przywłaszczenie samochodu.</p> <p>Sąd uznał, że zeznania świadka zasługują na wiarę, ponieważ są jasne, logiczne, spójne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym w postaci protokołu oględzin rzeczy (145-148), protokołu zatrzymania rzeczy (t. I, k. 149-153) oraz częściowych wyjaśnień oskarżonego.</p>	
1.1.3.	<p>zeznania W. G. (t. I, k. 120-122, t. II, k. 325-327)</p>	<p>W kwietniu 2019 r. świadek skontaktował się z R. M., celem skorzystania z pomocy oskarżonego w sprzedaży samochodu osobowego marki P. (...)</p>	

o numerze rejestracyjnym (...). Świadek zakupił pojazd w ramach leasingu. W dniu 19 kwietnia 2019 r. oskarżony osobiście przyjechał do świadka i odebrał od niego samochód wraz z jednym kompletem kluczy, informując, że znalazł już osobę zainteresowaną zakupem auta. Od tego momentu świadek kilkakrotnie otrzymywał od oskarżonego informacje, że sprawa z samochodem jest na etapie finalizacji sprzedaży. We wrześniu 2019 r. świadek zdecydował zgłosić sprawę na policję. Po 2-3 tygodniach samochód świadka został odnaleziony w G.. Na podstawie OC/AC wartość pojazdu wynosiła 253.600 zł.

Sąd uznał depozycje świadka za wiarygodne, albowiem są jasne, logiczne, spójne i korespondują z pozostałym materiałem dowodowym w postaci wydruku korespondencji (t. I, k. 125-130), umowy leasingu (131-136), protokołu oględzin rzeczy (145-148), protokołu zatrzymania rzeczy (t. I, k. 149-153) oraz częściowych wyjaśnień oskarżonego.

2.2. **Dowody
nieuwzględnione przy
ustaleniu faktów**

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1., 1.1.2., 1.1.3.	częściowe wyjaśnienia R. M. (t. I, k. 104-105, 186-187, t. II, k. 268-269)	<p>Oskarżony nie przyznał się do zarzucanych czynów.</p> <p>Odnośnie pierwszego czynu na szkodę P. T., oskarżony wyjaśnił, że zamierzał wywiązać się z umowy sprzedaży, jednak klient chciał odebrać samochód bez uiszczenia całkowitej płatności, twierdząc, że potrzebuje go na wesele. Podał, że świadek kontaktował się z nim nawołując do wydania pojazdu. Wyjaśnił, że byłby w stanie zwrócić środki pieniężne, które zostały mu przekazane.</p> <p>W sprawie drugiego czynu na szkodę K. K., oskarżony wyjaśnił, że umowa sprzedaży nie została zrealizowana, ponieważ pojazd znajdował się w okresie wykupu z leasingu, a klient przekazał mu środki pieniężne mimo informacji o wykupie z leasingu i realizację czynności z tym związanych. W sytuacji, gdy klient dopłaciłby brakującą kwotę, pojazd zostałby wydany. Oskarżony dodał, że jest w stanie zwrócić wpłaconą zaliczkę.</p>	

Odnośnie trzeciego czynu, oskarżony wyjaśnił, że miał świadomość, że samochód jest w leasingu (...) S.A., a W. G. jest leasingobiorcą. Pojazd został mu przekazany celem sprzedaży. Oskarżony podał, że nie widział umowy leasingu oraz nie miał wiedzy do kiedy została zawarta. Nie miał także świadomości, że (...) S.A., zażądało zwrotu pojazdu. Dodał, że dwa lata wcześniej pojazd należał do niego i poprzez leasing W. G. zakupił od niego auto. Oskarżony wyjaśnił, że W. G. nie przekazywał mu żadnych informacji odnośnie pojazdu oraz nie miał wiedzy czy pokrzywdzony zgodnie z umową leasingu ma prawo do przekazywania pojazdu. Dodał, że gdyby (...) S.A. bądź W. G. zwrócili się do niego o zwrot pojazdu, to wydałby auto. Wyjaśnił, że stracił możliwość dysponowania pojazdem, w sytuacji gdy klient podczas jazdy próbnej został zatrzymany przez policję.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego w powyższym zakresie za niewiarygodne. W ocenie Sądu stanowią one wyłącznie linię obrony oskarżonego i przeczącą zebranemu w sprawie materiałowi dowodowemu.

Podnieść należy, że wbrew wyjaśnieniom

oskarżonego, pokrzywdzeni chcieli sfinalizować sprzedaż i uiścić pozostałą do zapłaty kwotę za pojazd. Świadczy o tym już sam fakt wpłacenia zaliczki, ale także wynika to z zeznań pokrzywdzonych jak i ich korespondencji prowadzonej z oskarżonym. W ocenie Sądu, gdyby oskarżony rzeczywiście wyrażał chęć zwrotu pobranych zaliczek bądź finalizacji sprzedaży pojazdów, to by tego dokonał. Tymczasem oskarżony kilka miesięcy po otrzymaniu zaliczki od P. T. i zerwaniu z nim wszelkiego kontaktu, ponownie wystawia ogłoszenie o sprzedaży tego samego samochodu i ponownie pobiera zaliczkę od kolejnej osoby.

Z kolei wyjaśnienia dotyczące trzeciego czynu stoją w sprzeczności do zeznań zarówno W. G. jak i P. K., które Sąd uznał za wiarygodne. Podnieść należy, że jak wynika z wydruków korespondencji prowadzonej z oskarżonym, W. G. wielokrotnie kierował do R. M. pytania w sprawie sprzedaży samochodu. Trudno też zgodzić się z oskarżonym, że świadek P. K. był klientem i został zatrzymany w czasie jazdy próbnej, zwłaszcza, że zatrzymanie nastąpiło aż w G.. Także sam świadek zaprzeczył wyjaśnieniom oskarżonego i zeznał, że

		pożyczył od oskarżonego pojazd na kilka dni, celem dojazdu do pracy.	
1.1.1., 1.1.2., 1.1.3.	zeznania M. M. (2) (t. I, k. 74), zeznania M. K. (t. II, k. 232-233)	Zeznania świadków nie miały istotnego znaczenia dla ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, jak i ustaleń w zakresie sprawstwa oskarżonego R. M..	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1, 2.	R. M.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z treścią art. 286 § 1 k.k. popełnienie przestępstwa oszustwa można przypisać osobie, która doprowadziła inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania jej błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, przy czym działała ona w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Czynność sprawcza w przypadku przestępstwa oszustwa			

przybrać może jedną z trzech postaci: wprowadzenia w błąd, wyzyskania błędu w którym tkwi jakaś osoba lub wyzyskania niezdolności tej osoby do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Elementy sprawcze przestępstwa muszą mieścić się w świadomości sprawcy i być objęte jego wolą - sprawca musi chcieć uzyskać korzyść majątkową i aby ją uzyskać musi użyć określonego sposobu działania, a dla uznania, iż mamy do czynienia z wprowadzeniem w błąd, wystarczające jest każde, jakiegokolwiek działanie, które może doprowadzić do powstania błędnego wyobrażenia o rzeczywistości u osoby rozporządzającej mieniem (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 października 2016 roku sygn. akt II AKa 149/16).

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, szczególnie w postaci zeznań P. T., oferty sprzedaży pojazdu, wydruku korespondencji prowadzonej z oskarżonym, umowy wpłaty zadatku, a także pośrednio wyjaśnień oskarżonego, nie budzi wątpliwości, że R. M. w dniu 28 sierpnia 2019 r. przy ul. (...) doprowadził P. T. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

w postaci pieniędzy w kwocie 20.000 zł, w ten sposób, że swym zachowaniem, wystawiając ofertę sprzedaży na portalu (...), zawarciem z pokrzywdzonym umowy zaliczki w wysokości 20.000 zł i pobraniem tej zaliczki, wprowadził pokrzywdzonego P. T. w błąd co do zamiaru wywiązania się z umowy sprzedaży samochodu marki P. (...) nr rej. (...).

Nadto, zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań K. K., oferty sprzedaży pojazdu, potwierdzenia wykonania przelewu, wydruku korespondencji prowadzonej z oskarżonym, a także pośrednio wyjaśnień oskarżonego bezspornie dowodzi, że R. M. w dniu 6 września 2019 r. w W. za pośrednictwem sieci Internet doprowadził K. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 10.000 zł, w ten sposób, że swym zachowaniem, wystawiając ofertę sprzedaży na portalu (...) i przyjmując od pokrzywdzonego na poczet sprzedaży zaliczkę wysokości 10.000 zł, wprowadził pokrzywdzonego K. K. w błąd co do zamiaru wywiązania się z umowy

sprzedaży samochodu marki P. (...) nr rej. (...).

R. M. w ramach każdego z czynów działał w sposób zaplanowany. Oskarżony wystawiał ogłoszenie o chęci sprzedaży pojazdu marki P. (...) nr rej. (...), spotykał się z pokrzywdzonymi, celem obejrzenia auta i na poczet umowy sprzedaży pobierał od pokrzywdzonych zaliczki. Do momentu wpłaty zaliczki, kontakt z oskarżonym był stały i bezproblemowy, po czym, po wpłacie środków, był on całkowicie zerwany. Nie ma przy tym także żadnych wątpliwości, że działanie oskarżonego motywowane było chęcią uzyskania korzyści majątkowej, zaliczki na rzecz umów sprzedaży wpłacone zostało na konto należące do oskarżonego. Pokrzywdzeni nie otrzymali zwrotu wpłaconych zaliczek. Zatem w obu przypadkach, oskarżony wyczerpał swoim działaniem znamiona czynu z art. **z art. 286 § 1 k.k.**

#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	3.	R. M.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Przestępne przywłaszczenie cudzej rzeczy ruchomej musi być poprzedzone powierzeniem jej przez pokrzywdzonego, czyli oddaniem w tymczasowe władanie sprawcy z zastrzeżeniem, że nie staje się on jej właścicielem lub wyłącznym dysponentem z pominięciem uprawnionego, lecz staje się jedynie jej depozytariuszem mającym szersze lub węższe uprawnienia do np. korzystania z rzeczy lub czerpania z niej pożytków. Jeżeli sprawca w takiej konfiguracji działa następnie z zamiarem ostatecznego i nieodwracalnego pozbawienia mienia innej osoby i uczynienia z niego własnej lub innej osoby własności - realizuje znamiona typu art. 284 § 2 k.k. Ma bowiem dojść do definitywnego oddzielenia uprawnionego od stanowiącej jego własność rzeczy i potraktowania rzeczy jako własnej przez sprawcę

W świetle analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, zarówno w postaci wydruku korespondencji prowadzonej z oskarżonym, umowy leasingu, protokołu oględzin rzeczy, protokołu zatrzymania rzeczy, jak i w postaci osobowych źródeł dowodowych, tj. zeznań

W. G., P. K. oraz pośrednio wyjaśnień oskarżonego, bezspornym jest, że R. M. działając w okresie od dnia 19 kwietnia 2019 r. do dnia 11 października 2019 r. przywłaszczył rzecz ruchomą należącą do W. G. w postaci samochodu osobowego marki P. (...) nr rej. (...) o wartości 253.600 zł, powierzone mu na podstawie ustnej umowy, celem znalezienia nabywcy, czym wyczerpał znamiona czynu z art. 284 § 2 k.k.

Podnieść należy, że oskarżony przez niemal 6 miesięcy zbywał W. G. informacjami o finalizacji sprzedaży pojazdu, jednocześnie korzystał z samochodu i traktował go jako swoją własność, o czym świadczy fakt, że bez zgody właściciela pożyczył samochód znajomemu P. K.. Zwrot auta nastąpił dopiero po interwencji policji. Bezspornym jest zatem, że oskarżony podjął czynność wskazującą na to, że traktuje powierzony mu w konkretnym celu rzecz jak swoją własność i przeznaczył ją na inne potrzeby, niezwiązane z celem na który mu ją powierzono. Rozporządzenie pojazdem było pozbawione jakiegokolwiek uzasadnionej podstawy i dokonane zostało bez wiedzy i zgody powierzającego, tj. W. G..

<p>Przypisany oskarżonemu czyn dotyczył mienia, którego wartość przekracza 200 000 złotych, stanowi więc mienie znacznej wartości. W związku z tym, uznać należało, że czyn ten wyczerpał również znamiona przestępstwa z art. 294 k.k.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	-	-
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
-			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>	-	-
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
-			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>	-	-
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
-			

#	3.5. Uniewinnienie	-	-
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
-			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. M.	1,2,3,4	1,2,3	<p>Orzekając wobec oskarżonego o wymiarze kary, Sąd uwzględnił dyrektywy określone w art. 53 k.k., kierując się głównie tym, by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa jak i zachowanie się po jego popełnieniu, a także mając na uwadze cele wychowawcze, jakie spełniać ma orzeczona kara.</p> <p>Sąd uznał, że stopień szkodliwości czynów, jakie popełnił oskarżony, należy</p>

określić jako znaczny. R. M. dopuścił się przestępstw przeciwko mieniu, w tym mieniu o znacznej wartości, wykorzystując zaufanie innych osób. Oskarżony co prawda od początku wyrażał chęć naprawienia wyrządzonej przestępstwami szkody, jednakże nie zrobił nic w tym kierunku. Nie można także pominąć faktu, że oskarżony był uprzednio wielokrotnie karany, w tym za przestępstwo tego samego rodzaju.

W świetle powyższych okoliczności, Sąd wymierzył oskarżonemu kary w wymiarach 8 miesięcy, 6 miesięcy i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz wymierzył oskarżonemu karę łączną w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności. W ocenie Sądu wskazany okres pozbawienia wolności będzie wystarczającym okresem, by oskarżony mógł odczuć dolegliwość kary za swoje czyny. Natomiast w związku z tym, że oskarżony dopuścił się przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd orzekł obok kary pozbawienia wolności kary grzywny w wymiarach 50, 30 i 100 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł oraz karę łączną grzywny w wymiarze 150 stawek, określając wysokość jednej

			stawki dziennej na kwotę 10 zł.
R. M.	5.	1,2,3	Dodatkowo celem zaspokojenia interesów pokrzywdzonych, Sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k. nałożył na oskarżonego obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody, poprzez zapłatę na rzecz P. T. kwoty 20.000 zł, na rzecz K. K. kwoty 10.000 zł oraz na rzecz W. G. kwoty 253.600 zł.
5. 1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-	-	-	-
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
-			

7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6.	Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd obciążył oskarżonego R. M. kosztami sądowymi w kwocie 80 zł oraz na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w prawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty kwotę 480 zł.	
6. 1Podpis		
Sędzia SO Marek Celej		